

Horácký podzim

*Přicházíš s mlžnými rány
maluješ zázračné scénky na plátno zvané Svět.
Pod tvou silou žlutnou a padají listy stromů,
které byly také kdysi mladé, stejně jako lidé...
Jsi staré miliony let, Horácko, a přesto je v tobě tolik síly
pro přežití zimy.
Příroda půvabná, to nejsou slzy stárnoucích očí,
To mě jen do očí štípe kouř z podzimních ohýnků.
Z pod mraků smutný měsíc
studeně svítí do borovic.
S podzimem na skráních ukládáš se k spánku,
krajino předků.
Člověku vnímavému se nabízíš
k znovuobjevování svých krás.
A Matka příroda nás vyzve k zimnímu zpytování
k rekapitulaci našeho konání.*

Z OBECNÍHO ÚŘADU

Usnesení z jednání zastupitelstva Obce Budišov ze dne 2. 6. 2005 (upravená verze z důvodů dodržení zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů).

Obecní zastupitelstvo:

bere na vědomí:

- definitivní stanovisko orgánu III. stupně MěÚ Třebíč ke hrazení mzdových prostředků pro účetní MŠ. Tyto náklady budou hrazeny z prostředků T. S. Budišov
- změnu projektového záměru OPS Bono Publico. Po dohodě s projektantem bylo jako partner doporučeno Město Třebíč s názvem projektu „Podpora turismu na Třebíčsku – rekonstrukce památkově chráněných objektů za účelem vybudování ubytovacích kapacit“.
- žádost p. Klinerové o umístění do domu s pečovatelskou službou
- pozvánku na schůzku se správou úložišť radioaktivních odpadů dne 28. 6. 2005
- žádost o vyjádření k motoristické akci pořádané dne 22. 10. 2005. Přes obec Budišov povede objížďka
- žádost manželů Chybových na zařazení stavebních míst na parc. č. 3049 parc. č. 3050/2 do územního plánu

schvaluje:

- rozpočtové úpravy do 31. 5. 2005
- výroční zprávu valné hromady společníků firmy Technické služby Budišov, s. r. o. podle přiloženého zápisu
- zástupce obce Budišov jako člena komise pro výběr dodavatele stavby „Informační středisko Mikroregionu Horácko“ ve složení: Ing. Šedivá, Ing. Toufar, p. Suchánek
- zástupce obce Budišov jako člena komise pro výběr dodavatele stavby „Středisko volného času při ZŠ Budišov“ ve složení: Ing. Šedivá, p. Piňos, Ing. Toufar
- zástupce obce Budišov jako člena komise pro výběr dodavatele stavby „Školní kuchyně s jídelnou“ ve složení: Ing. Šedivá, Ing. Dokulil, p. Pětá
- zástupce obce jako člena komise pro výběr dodavatele stavby „Rekonstrukce domu č.p. 191 pro výstavbu 2 b.j.“ ve složení: Ing. Šedivá, p. Večeřa, p. Pavlíček
- zástupce obce Budišov jako člena komise pro výběr dodavatele stavby „Parkoviště u zámku“ ve složení: Ing. Šedivá, p. Kresan, p. Pětá
- záměr dohody mezi manž. Toufarovými, ohledně rekonstrukce plotu u pozemku p. č. 3472/1 a odprodeje části tohoto pozemku Obci Budišov
- záměr sjednotit oplocení pozemků v souladu s oplocením pozemku manž. Toufarových
- záměr vypustit rybník Pekařák v souvislosti se zpracovanou dokumentací na jeho úpravu pro parkoviště a park
- žádost o odkup obecního pozemku p.č. 3542/15 o výměře 154 m² v k. ú. Budišov podle přiloženého nákresu p. Doležalovi. Cena za m² 25 Kč
- žádost manželů Vostalových o odkup části obecního pozemku parcely č. 3472/6 o výměře 145 m² dle přiloženého náčrtu. Cena za m² 25 Kč
- kupní smlouvu mezi manž. Kozířskovými a Obcí Budišov na prodej pozemku p. č. 4340/27 o výměře 349 m² a pozemek p. č. 648 o výměře 37 m². Prodejní cena 38 600 Kč.

- kupní smlouvu mezi p. Filipem a Obcí Budišov na prodej pozemku p. č. 4577/5 o výměře 80 m². Prodejní cena 4000 Kč
- kupní smlouvu mezi manž. Pokornými a Obcí Budišov na prodej pozemku p. č. 640 o výměře 59 m² a pozemku p. č. 4340/25 o výměře 292 m². Prodejní cena 35 100 Kč
- kupní smlouvu mezi p. Bábíkovou a Obcí Budišov na odkup pozemku p.č. 3472/10 o výměře 36 m² za cenu 900 Kč
- kupní smlouvu mezi p. Večeřou a Obcí Budišov na odkup pozemku p.č. 3472/9 o výměře 26 m² za cenu 650 Kč
- žádost p. Dvořáka o odkup obecního pozemku p. č. 304/1 o výměře 600 m², cena 25 Kč/m²
- příspěvek na knihu „Rohovští z Tasova – nejstarší žijící rod v českých zemích“ v rámci edice Vysočina, ve výši 5000 Kč
- příspěvek na akci Budišovský tukán ve výši 3000 Kč
- příspěvek na dotační titul „Výstavba sportoviště“ pro TJ Sokol Budišov ve výši 55 000 Kč

ukládá:

- vytipovat naše spoluobčany, kteří potřebují pomoc při nákupech a řešení osobních problémů. V této souvislosti realizovat schůzku se zdravotní pojišťovnou a zajistit možnost finančních zdrojů. Tuto činnost je možné spojit se vznikem pracovního místa souvisejícího s DPS.

odpovídá: p. Piňos, Ing. Toufar, termín: do 31. 8. 2005

- založit místní akční skupinu pro realizaci dotačních titulů Leader

odpovídá: p. Pěťa, Ing. Toufar, termín: do 31. 12. 2005

- zjistit a vyhodnotit možnost leasingové smlouvy na dodávku výtahu pro zdravotní středisko

odpovídá: p. Pěťa, termín: do 30. 6. 2005

ZPRÁVY

Sejmutí sv. Antonína Paduánského

V Budišovském kostele dochází 11. května v 15,00 hod k demontáži dřevěné plastiky, již vévodí postava sv. Antonína Paduánského. Venku se v té době strhla silná průtrž, doprovázená krátkým krupobitím, což na rozebrání plastiky vliv nemělo.

Ještě než k němu došlo, pořídil jeden z restaurátorů podrobnou fotodokumentaci (to kvůli opětovnému sestavení po restaurování) a poté čtyři restaurátoři začali opatrně od sebe oddělovat jednotlivé části plastiky. Nejprve se v rukou restaurátorů ocitl sv. Antonín Paduánský. Z dřevěné sochy vyzařoval klid a pokora. Poté se ocitl na koberci anděl ze spodní části plastiky. Ač mu chyběla ruka (ne vlivem poškození) a jeho celá postava byla poseta malými otvory po červotočích, nic z toho mu neubralo na ladnosti a umělecké dokonalosti.

První překvapení vyvolalo pevné ukotvení plastiky ke stěně oddělující presbytář od hlavní lodi. Způsob a stav uchycení dělal dojem, že plastika snad nebyla nikdy sňata a pokud někdy došlo k jejímu restaurování, muselo se to dít na místě samém. Skoby byly natěsno a držely tak pevně, že některé z nich musely být uřezány plátky na železo, aby vůbec k sejmutí mohlo dojít.

Další údiv způsobil mělký a poměrně vysoký výklenek pod plastikou, který byl vidět na druhý den, při nedělní mši sv. Zaujala jeho pečlivá úprava. V jeho vnitřku byly pevně vsazeny dva krátké trámy ve tvaru písmene T, na nichž byla plastika zčásti ukotvena. Až k samotné kraji výklenku sahala barokní nástěnná kresba, jejíž součástí byla (snad) část

křídla anděla. Vzhledem k tomu, že výklenek s částí fresky je rozměrově menší než obvod plastiky, nelze se ubránit dojmu, že před usazením plastiky do těchto míst musel sloužit nějakému jinému účelu než dnes. Z dostupných archivních materiálů to nelze zjistit, takže ona domněnka je prozatím zakryta rouškou tajemství.

Restaurování plastiky bude časově a především finančně náročné. Je potěšitelné, že se na realizaci tohoto projektu podílí kraj Vysočina, bez jeho vstupu by restaurování nemohlo ani začít. Nic to však nemění na skutečnosti, že se hodně peněz bude muset, formou dobrovolných sbírek a darů, ještě sehnat. Tímto bych chtěl oslovit nejen věřící, ale všechny, kteří mají ke kulturnímu dědictví vztah, s prosbou o finanční příspěvní (dle svých možností) na záchranu tohoto jedinečného klenotu, na který může být budišovská farnost právem hrda.

Karel Pavlíček

Běh Terryho Foxe

Ve čtvrtek 16. června se na nádvoří budišovského zámku uskutečnil druhý ročník Běhu Terryho Foxe. Účastníci této humanitární akce, která je zaměřena na získání finančních prostředků pro boj s rakovinou, měli za úkol zvládnout trať v délce 900 nebo 3600 m. Každý si mohl zvolit, zda půjde, poběží, či pojede na kole. Pro všechny byl nachystán doprovodný program a občerstvení.

Na vybrané částce 10 672 Kč se velkou měrou podílely děti místních a okolních škol. Celá akce se mohla uskutečnit díky OÚ Budišov a za podpory těchto sponzorů: KÚ Jihlava, VZP Třebíč, TIPA Třebíč, ČS Třebíč, JE Dukovany, ZON Třebíč, Pyros Kožichovice, SZŠ Třebíč a Policie Třebíč.

Milan Procházka

Dětský den

Letošnímu dětskému dni Pod Hrázkou 19. června přálo jak počasí, tak nezvykle hodně diváků. Vtipné scénky se střídaly s tanci berušek a princezen a z malých diváků se mnohdy stávali i herci. Bylo tomu tak i v pohádce O veliké řepě. S minimem dekorací, jako např. šátek, beranice, hadrová ouška, se malí herci převtělovali do jednotlivých postav a zvířat pohádky, a aniž by si role předem zkoušeli, improvizované představení se jim povedlo.

Svoje nezastupitelné místo během celého odpoledne měla hudba a s ní soutěž superstár. Děti zpívaly s chutí a bez zábran. V jedné chvíli zazněla z pódia píseň, kterou jsem neznal (později jsem zjistil, že se jednalo o Vodu živou od Anety Langerové). Hlas dívky se nesl prostorem, ve kterém se v rytmu melodie vlnily zvednuté ruce dětí. Všichni posluchači ztichli uneseni tímto nádherným okamžikem.

Ti, co nepřišli, mohou jen litovat, jelikož dětský den byl především pěkný den.

Karel Pavlíček

NaBuKo

Ne, budišovští ochotníci opravdu nedali Verdiho. Ostatně se ani o ochotníky nejedná. V sobotu 25. června se v Budišově točila kola a vůbec všechno kolem kol. A nejen v Budišově.

NÁměšť, **B**Udišov a **K**ONěšín se staly místy startu 2. ročníku velkého cykloturistického výletu, který uspořádaly místní organizace KDU-ČSL. Kromě 50km okruhu spojujícího tato tři místa byly připraveny i kratší trasy pro malé cyklisty. Z Budišova startovalo 14 účastníků, dalších 21 jich Budišovem projelo (někteří nenechali bez povšimnutí 4,5 m vzdálenou restauraci Sport) a celkový počet cykloturistů dosáhl šedesátky. Byl mezi nimi i třebičský senátor Ing. Pavel Janata, jako správný leader ve žlutém.

Za všechny organizátory, jmenovitě za ty budišovské, je třeba vyzvednout úsilí Jiřího Švaříčka, který kromě zajišťování budišovské části akce aktivně působil na trasách ve funkci hlavního značkáře.

Ladislav Dokulil

-2. ročník Budišov Petanque Open dvojic

Stalo se již tradicí, že poslední červnová sobota bývá v Budišově ve znamení petanque. Také letos přichystali budišovští skauti na sobotu 25. června –2. ročník Budišov Petanque open. Na zámeckém nádvoří se ve slunečném odpoledni sešlo nejen šestnáct soutěžících dvojic, ale také mnoho diváků z řad našich spoluobčanů, kteří se přišli seznámit s touto netradiční sportovní disciplínou a pomohli vytvořit správnou sportovní atmosféru. Doufáme, že příští rok již rozšíří řady soutěžících.

Průběh soutěže byl skutečně dramatický a napínavý. Nebyla nouze o překvapivé výsledky a celá řada utkání skončila tím nejtěsnějším rozdílem. Zasloužené prvenství a poháry pro vítěze si nakonec odnesla dvojice Jana a Karel Tesařovi, druhé místo obsadili Hana Vítečková a Martin Lisý. V souboji o třetí místo zvítězili Zdeněk a Jan Smrčkovi nad Pavlou Starou a Petrou Vítovou. Pro úspěšné „vrhače“ byly připraveny zajímavé ceny. S prázdnou však neodešel nikdo. Drobné upomínkové předměty a sladkosti byly připraveny pro všechny, kteří si přišli zahrát, zasoutěžit a pobavit se při netradičním sportovním odvětví, které ale má v Budišově stále více příznivců.

Proto se těšíme, že se příští rok potkáme i s Vámi na –3. ročníku Budišov Petanque open.

*Za pořádají středisko Junáka Budišov
Martin Lisý*

Budišovský tukan

Letošní již 5. ročník výtvarné soutěže pořádané na zámku v Budišově proběhl na téma Poznej a chraň přírodu.

Ke dni uzávěrky, tj. 8. 7.2005 byly jednotlivé věkové kategorie obeslány takto:

Kategorie	I.	5-6 let	27
	II.	7-8 let	61
	III.	9-10 let	32
	IV.	11-12 let	33
	V.	13-15 let	32
	CELKEM		185

Soutěže se účastnili žáci z MŠ Budišov (4), Hodov (5), Měřín (7) a ZŠ Budišov (100), Kouty (10), Zastávka u Brna (21), Velké Meziříčí – ul. Školní (28) a 10 jednotlivců. Žáci ze ZŠ Hrotovice vytvořili společně model želvy, ze ZŠ Budišov přinesli kromě kreseb vystříhané a vymalované sovy a z 1. B na ZŠ ve Velkém Meziříčí ke kresbám přidali výsledky pokusu o preparaci – vycpávání zvířat.

Všechny zasláné práce byly vystaveny ve vestibulu budišovského zámku a návštěvníci i ostatní zájemci si je mohli prohlédnout do konce září.

Autoři oceněných prací dostali, jako každoročně, pěkné knižní dárky zakoupené z finančního příspěvku 3000 Kč, který pravidelně poskytuje OÚ Budišov.

Vítězové jednotlivých kategorií dostali ke knihám symbol soutěže plaketu tukana z pálené hlíny, jejíž autorkou je Tereza Axmanová a kterou pro nás vyrábí ve škole hmatového modelování Štěpána Axmana v Tasově.

Plakety a další ceny předával 1. října zástupce obecního úřadu Budišov a vedoucí depozitáře Moravského zemského muzea

Výsledky soutěže

I. kategorie

1. místo: Ondřej HLADÍK – ZEBRA	MŠ Měřín
2. místo: Vojtěch COUFAL – ČÁP	MŠ Měřín
3. místo: Monika PACALOVÁ – DĚTI V POHÁDKOVÉM ZÁMECKÉM PARKU
BUDIŠOV	MŠ Budišov

II. kategorie

1. místo: Alžběta OUJEZSKÁ – MRAVENCÍ	ZŠ TGM Zastávka
2. místo: Denisa VOLFOVÁ – RODINA NA VÝLETĚ	ZŠ Budišov.
3. místo: Lucie TŮMOVÁ – PLESO POD SKÁLOU	ZŠ Budišov

III. kategorie

1. místo: Jan SMRČEK – ČÁPI NA LOUCE	ZŠ Budišov
2. místo: Kateřina SYROVÁ – PAMPELIŠKY	ZŠ Budišov
3. místo: Pavel SUCHÁNEK – LASIČKA	ZŠ Budišov

IV. kategorie

1. místo: Karolína TRUKSOVÁ - V LESE	ZŠ Budišov
2. místo: Kateřina Zachová – ROZKVELTLÁ LOUKA	ZŠ Budišov
3. místo: Zdeněk KARÁSEK – STROM	ZŠ Budišov

V. kategorie

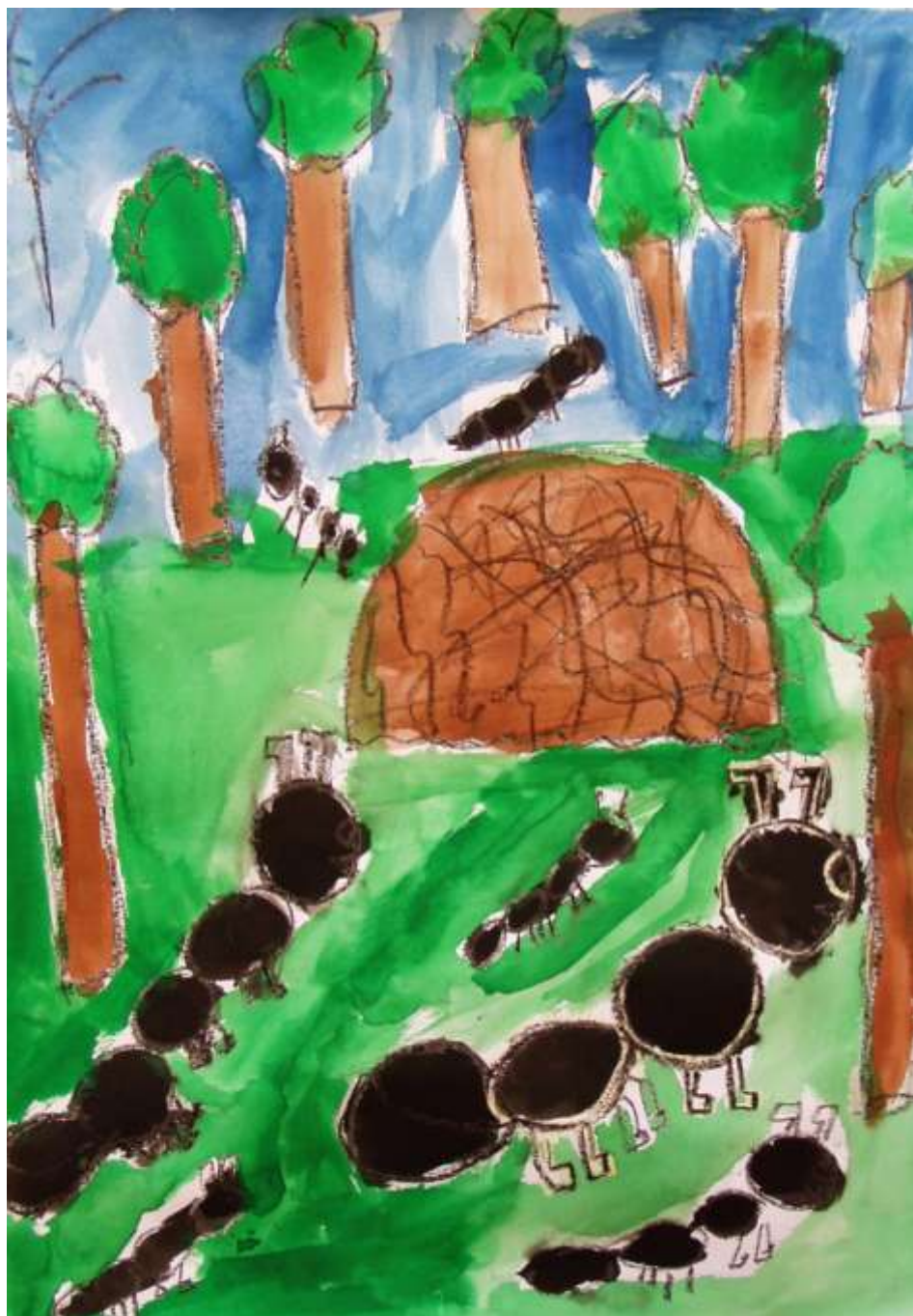
1. místo: Drahomíra MALOUŠKOVÁ – MEDVĚD HNĚDÝ CÍTÍ NEBEZPEČÍ	ZŠ Budišov
2. místo: Hana HOSPŮDKOVÁ – KAKADU ŽLUTOČEČELATÝ	ZŠ Budišov
3. místo: Pavla STARÁ – VLK NA HRADBÁCH	ZŠ Budišov

Ondřej Hladík - Zebra

Jan Smrček – Čápi na louce

Alžběta Oujezská – Mravenci

Drahomíra Maloušková – Medvěd hnědý cítí nebezpečí

Karolína Truksová – V lese

Slavnost předání obnovené hřbitovní zdi.

V předvečer budišovské pouti k Panně Marii Nanebevzaté se v Budišově před hlavním vstupem na hřbitov konala slavnost předání zrekonstruované hřbitovní zdi k užívání a požehnání díla.

Na úvod zazpívala část souboru Musica Animata z Třebíče pod vedením Ing. Karla Tomka.

Zahájení se ujal místostarosta Dokulil a po uvítání přítomných, zejména poslance parlamentu ČR JUDr. Ing. Jiřího Karase, senátora Ing. Pavla Janaty a místopředsedkyně mikroregionu Horácko, starostky Koněšína a krajské zastupitelky Hany Žákové, poděkoval poslancům KDU-ČSL Dr. Karasovi a Ing. Miroslavu Kalouskovi, který se nemohl zúčastnit, za pomoc při udělení dotace ze státního rozpočtu obci. Děkoval i památkářům za vstřícný postoj zejména ve věci vzhledu vstupní brány. Zdůraznil nutnost oprav celé hřbitovní zdi, která na mnoha místech hrozila zřícením.

Místostarosta Piňos poté poděkoval i firmě, která stavbu prováděla, a nastínil průběh prací na obnově. Uvedl obtíže spojené s přestavbou a znovu ocenil přístup firmy JOGE ke stavbě a jejich kvalitní práci. Ocenil i zájem budišovských občanů o obnovu památky.

Poté Dr. Karas krátce pozdravil budišovské a jejich hosty. Po dalším vstupu Animatey již proběhl obřad žehnání díla pod vedením budišovského faráře P. Václava Nováka, jemuž asistoval nově vysvěcený jáhen z Budišova Jiří Janoušek.

Část hostů se spolu s budišovskými posléze vydala na prohlídku zdi, po níž se slavila první poutní mše v kostele Nanebevzetí Panny Marie a sv. Gotharda. Tam již pro jiné povinnosti nemohl být jak Dr. Karas, tak ani Jiří Janoušek. Toho však při mši zastoupil taktéž nově vysvěcený jáhen Zdeněk Fučík z Pyšela.

Pro nezúčastněné na tomto místě uvádíme vysvětlení některých problémů při jednání s památkáři ohledně vzhledu pilířů vstupní brány:

Před časem rozvířila hladinu veřejného mínění v Budišově zpráva, že součástí jinak velmi zdařilé opravy hřbitovní zdi, kterou zajišťoval obecní úřad, je i omítnutí pilířů vstupní brány.

Toto rozhodnutí památkového úřadu se zdálo být definitivní a neměnné. Na základě apelací občanů a názoru zastupitelů byli obecním zastupitelstvem pověřeni jednáním ve věci „záchrany“ pilířů místostarostové Ladislav Dokulil a Petr Piňos, kronikář obce Karel Pavlíček a člen památkové komise obce Pavel Široký.

Po několika osobních jednáních v Budišově s Dr. Váchou z ústavu památkové péče, následné návštěvě v jeho kanceláři v Brně a vyhotovení technického posudku dalších možností úprav došlo ke shodě mezi zástupci obce a k diskusi vstřícnými památkáři. Brána zůstala v původním provedení, tedy bez omítky, byly vyměněny některé cihly a provedeny další odborné kroky tak, aby brána zůstala ve dnešní podobě i dalším generacím. Obec Budišov oceňuje vstřícnost, se kterou k řešení problému přistoupili pracovníci památkové péče, a snahu hledat řešení, které by bylo přijatelné pro současné obyvatele a zároveň šetrné k našim památkám.

Zdařilá výstava v Budišově u Třebíče

Při letošní budišovské pouti, jejíž součástí byla soutěžní výstava o Putovní pohár obce v oborech králíci, holubi a drůbež, jsem si mezi návštěvníky všiml malé holčičky, která hledala jednoho z mnoha vystavených králíků.

Zahájení výstavy předsedou organizace Josefem Dobrovolným

Výstavní výbor organizace a posuzovatelé

Zleva: Ing. Zbyněk Kopřiva, Petr Slančík, Alois Sedlák, Josef Hladiš, Ing. Jaromír Dobrovolný, Josef Matějek, Miroslav Novotný, Jan Doležal, místostarostové obce Petr Piňos a Ing. Ladislav Dokulil a předseda organizace Josef Dobrovolný

Organizátorem výstavy byla základní organizace chovatelů a tři krásné putovní poháry věnovala obec Budišov (Budišov má své internetové stránky www.horacko.cz/budisov, kde si lze prohlédnout fotografie z této výstavy). Tatínek nutil holčičku ke spěchu, jelikož je v klecích čekalo 147 králíků, 110 holubů, 155 kusů drůbeže a ukázkové expozice koz, ovcí, okrasné vodní drůbeže a exotů, vystavovatelů z blízkého okolí i regionů Znojmo, Žďár nad Sázavou a Brno-venkov. Holčička se nedala odbýt, přešla k vedlejší kleci a tam v mazlení s králíky pokračovala. Zařadila se mezi jedno ze 600 dětí (měly vstup zdarma a v bohaté tombole mohly vyhrát jak živá zvířata, tak krmivo pro exoty, sladkosti či jiné zajímavé výhry) a 700 dospělých, kteří výstavou drobného zvířectva 13. a 14. srpna v chovatelském areálu prošli. Ještě než došlo v nedělním parném popoledni (celou neděli hrála na výstavišti skupina Los Valos) k předání putovních pohárů a ostatních cen z rukou zastupitelů obce Budišov Petra Piňose, ing. Ladislava Dokulila a předsedy organizace Josefa Dobrovolného, čekal předcházející den nelehký úkol posuzovatele králíků, holubů a drůbeže, vyhodnotit ty nejlepší z chovatelů.

Posuzovatelé králíků Josef Hladiš a ing. Zbyněk Kopřiva hodnotili 35 kolekcí králíků. Putovní pohár za rok 2005 si nakonec odnesl ing. Jaromír Dobrovolný za angory, druhé místo za belgické obry získal Bohumil Menčík a třetí za stříbřité malé žluté Josef Jelínek. Posuzovatelé udělili za králíky ještě dalších 6 čestných cen.

Posuzovatel Josef Hladiš při posuzování novozélandského bílého

Posuzovatel Petr Slančík posuzuje anglického kudrnáče

Nelehkou úlohu měl posuzovatel holubů Petr Slančík, jelikož zde byli vystaveni holubi, kteří nejsou tak často k vidění, jako např. dánský rejdič, norinberská bagdeta a ostravská bagdeta, bojující v celé republice o přežití. V této kategorii získal putovní pohár Josef Dobrovolný za prácheňské káníky černé, druhé místo Alois Sedlák za ostravské bagdety a třetí Jiří Žák za benešovské bílé. Tři čestné ceny byly uděleny za holuby oceněné 95 body.

Mezi nejatraktivnější exponáty patřila bojová plemena drůbeže. Byly zde vystaveny bojovnice Šamo, druhé největší plemeno drůbeže, bojovnice Ko-Gunkei, patřící k nejmenším bojovým plemenům, dále ne moc viděná zdobnělá Fenixka a úplná novinka na výstavách, kadeřavá slepice. Mezi známými chovateli této v celé republice málo chované drůbeže byli budišovští chovatelé František Dupal, Bohumil Durda a Alois Sedlák. Posuzovatelé Jan Doležal a Alois Sedlák přisoudili putovní pohár v odbornosti drůbeže Aloisi Sedlákovi za plemeno Ko-Gunkei, druhé místo obsadil Bohumil Durda za bílou hedvábničku a třetí Jan Doležal za zdobnělou Fenixku. Dalších 6 chovatelů obdrželo čestné ceny za nejlépe oceněná zvířata. Pořadatelům patří dík za uspořádání této akce, při níž se chovatelé mohli setkat, soutěžit a vyměnit si své názory.

Ing. Jaromír Dobrovolný s pohárem za 1. místo a s putovním pohárem za králiky

Členové základní organizace ve svých aktivitách nepolevují. V září se bude konat v budišovském chovatelském areálu aukční trh kozlů a ve dnech 26. a 27. listopadu se v těchto prostorách uskuteční I. setkání příznivců holandského králíka. Tato celorepubliková výstava je připravena již dnes a všichni se na ni těší.

Ještě jednou se vrátím k holčice z úvodu. Možná se poprvé dostala tak blízko ke zvířátkům, která znala jen z televize, a možná jí toto setkání pomůže najít si cestu, vztah a přátelství k nim.

Karel Pavlíček

(text vznikl na základě podkladů předsedy organizace chovatelů Josefa Dobrovolného)

POZVÁNKY

Přehlídka holandských králíků

Celostátní klub chovatelů holandského králíka ve spolupráci se základní organizací českého svazu chovatelů Budišov pořádá pro širokou chovatelskou veřejnost I. setkání příznivců holandského králíka spojené s oceněním zvířat stolním bodováním a s přístupem veřejnosti. Vystaveno bude asi 130 králíků ve 14 barevných rázech, ve kterých je tento králík chován v naší republice.

Přehlídka se koná

v sobotu 26. listopadu od 9 hodin, v neděli 27. listopadu od 8 hodin.

Přijďte se podívat na králíky, kteří jsou u nás chováni v nejvíce barevných rázech.

Srdečně Vás zvou příznivci holandských králíků.

Afrika očima dětí

Základní škola Budišov ve spolupráci se Společností přátel Afriky Brno (SPA) a pod osobní záštitou místostarosty Petra Piňose uspořádá soutěž v kreslení dětí na téma „Afrika snů a skutečností“. Výtvary dětí – libovolné kresby a grafiky s motivy, ovlivněnými krajinou i životem v Africe na listech velikosti A4 – budou žáci ZŠ předávat paní učitelce Smrčkové do poloviny listopadu 2005. Vybrané práce ve 2 věkových kategoriích budou potom vystaveny v obřadní síni Obecního úřadu Budišov. Výstavu slavnostně otevře pan Piňos, bude připraven kulturní program a odměnění tvůrci nejlepších prací. A Budišovský zpravodaj i Horácké noviny to mediálně zaštití.

Společnost přátel Afriky Brno vybaví soutěžící papíry a paspartami, bude se finálně podílet, společně s částkou věnovanou obecním úřadem, na hezkých cenách pro vítěze soutěže. A pro kreslíře a grafiky i jejich dospělý doprovod zaplatí SPA autobus na celodenní výlet do Zoo Brno na již IV. tradiční „Den Afriky v Zoo Brno“, který je naplánován na 3. 6. 2006. Účastníci si dopoledne prohlédnou zvířata v Zoo a odpoledne následuje program s africkou tematikou na otevřeném pódiu. Nejlepší práce dětí budou také vystaveny na tematických výstavkách v Brně a Praze.

Toto je tedy výzva pro rodiče, aby děti informovali a podpořili, totéž učiní ZŠ Budišov, která tuto soutěž organizačně zajišťuje. Obecní úřad umožní uspořádat výstavku obrázků, třeba i prodejní?

A proč to vlastně děláme? Chceme iniciovat a podporovat děti k rozumné a smysluplné tvůrčí aktivitě. Obrátit pozornost k tak nádhernému a rozmanitému, ale stále chudému a strádajícímu černému kontinentu. Navíc, a proč bych to konečně nepřiznal, vrátit něco málo té škole, kde jsem před mnoha léty sbíral jako žáček své první vědomosti...

*Za organizátory akce
Ing. Rostislav Tesař, předseda Společnosti přátel Afriky Brno*

Z KULTURY

50 let od založení skupiny ECHO

O její založení se zasloužili František Smejkal a Stanislav Rychlý ze Spálenin. Poté byli přizváni do kapely Miloš Vávra z Budišova, František Nováček z Nárámče, Ludvík Pavlíček z hájenky Pyšel, Jan Mašek z Hostákova a Jindřich Nováček z Třebíče. Na jaře r. 1955 hráli společně na plese v Silůvkách u Brna pod názvem JZD Nárámeč. Jindřich Nováček složil píseň Znělka a na jeho počest se v září r. 1955 přejmenovali na ECHO 55. V té době se začala skupina (tehdy kapela) rozrůstat.

r. 1958

r. 1962

r. 1964

Během roku hrálo až 12 muzikantů. Do roku 2005 se jich vystříдалo na 30. Z těch nejdéle hrajících, včetně zakládajících, je třeba připomenout tyto: Josef Mikyska z Rudíkova, Hubert Pospíšil z Budišova, Ladislav Pokorný z Náměště nad Oslavou, Vlastimil Svoboda z hájenky Pozďatín, Květoslav Dočekal z Pocoucova, Miroslav Voborný z Hostákova, Jaroslav Dufek z Rohů, Josef Kříž z Třebíče, Cyril Doležal z Hostákova, Josef Černý z Budišova, Miroslav Večeřa ze Studnic, František Ondráček z Rohů, Josef Řezáč z Třebenic, Jiří Nováček z Nárámče, František Sedláček z Budišova, Zdeněk Píša z Třebíče a další. Kapelníkem ECHA 55 byl Miloš Vávra z Budišova. Z osmi zakládajících členů dnes žije už jen František Smejkal ze Spálenin a Jindřich Nováček z Třebíče. Od roku 1972 jsem začal hrát s touto kapelou já. Po učení na housle jsem začal na basovou kytaru a občas zaskočil na bicí. V roce 1994 nastala radikální přeměna ECHA. Zemřel kapelník – můj otec, a co teď? Byl hlavní osobností skupiny, poněvadž hrál na saxofon a hlavně zpíval. Po domluvě s ostatními jsem převzal otěže skupiny já. Bylo tehdy těžké najít směr hudby, aby skupina nepřestala být populární ztrátou hlavních osobností a hlavně jejich dlouholetých zkušeností. Už tehdy jsem chtěl bavit hudbou všechny věkové kategorie.

Proto jsem do skupiny pozval Zdeňka Macháta, který je v současné době hnacím motorem skupiny, Petra Kozlíčka a Ladislava Vrba ml. Ti prošli skupinami Juniors, Atomic a Kalibr. Název skupiny jsem ponechal, aby byla stále slyšet ozvěna skupiny a číslici 55 jsem přestal používat. V březnu 1995 začal s námi hrát i můj syn Miloš, tehdy mu bylo necelých 11 let. Miloš se hře na kytaru začal věnovat v 8 letech, kdy mu byl výborným učitelem Ladislav Vrba ml. V 11 letech hrál poprvé na veřejnosti.

r. 2005

V současné době hrajeme ve 2–4 muzikantech a v našem repertoáru je na 500 písní od r. 1955 až po současnou rockovou hudbu. Za tuto dobu jsme procestovali hodně široké okolí. Hráli jsme v Benešově u Prahy, Jindřichově Hradci, Jihlavě, Brně, Českém Těšíně, Rajhradě atd. Za tu dobu od mého prvního hraní pamatuji na 1000 akcí, včetně svateb, zábav, oslav narozenin, karnevalů, srazů i křtin. Naším společným přáním do dalších let je co nejvíce spokojených posluchačů, ale hlavně tanečníků. Všem, kteří se zasloužili o tradici skupiny ECHO, chci tímto poděkovat.

Miloš Vávra, kapelník skupiny ECHO Budišov

Vzpomínka na Dostála a Trautenbergu

Jak život běží, přináší s sebou věci nejen veselé. Nikomu neunikla zpráva, že nás opustil ministr kultury Pavel Dostál. Ten před několika lety zasedl v budišovském sále, aby shlédl představení místních ochotníků. Do Olomouce se s ním přišla rozloučit řada osobností, ti opravdu velcí papaláši, Gross a premiér Paroubek, si přiletěli vrtulníkem. Je dobře, že se zákonodárci nepřetvařují jak před léty, kdy jezdili autobusem. Věřím, že to dělají správně, vždyť na létání vrtulníkem není nic špatného, a když jsi chudšas, tak jezdí v BMW nebo Mercedesu.

Druhé úmrtí se týkalo herce Ilji Prachaře, výstižnější možná bude, když řeknu, že umřel Trautenberg, jehož si paradoxně každý zamiloval pro jeho sekýrování a zápornou roli vůbec.

A tak si říkám, jestli mu přijde na pohřeb i Krakonoš?

Petr Kosina

Křest?

Před nedávnem jsem byl v televizi svědkem „křtu“ nového CD jednoho z umělců. Šampaňské teklo proudem až na zem, všichni se smáli a pronášeli rádobu vtipné výroky. Stejně se děje i při vydání nových knižních titulů. Tomuto aktu přihlíží větší množství lidí a např. hudební skupiny jej opakují několikrát. Nic nemám proti radosti spojené se vznikem někdy i výjimečných hudebních a knižních titulů, vadí mně to slovo křest. Jedná se o církevní termín, jehož význam byl posunut a naprosto změněn. Možná by nebylo od věci si ozřejmit, co to vlastně křest je.

Křest je první a základní svátost (slovo pronášené v církvi jménem a z pověření Boha a Ježíše Krista) a chápe se jako nejužší vztah k samotnému katolickému pojetí církve. Je svátostí očisťujícího a posvěcujícího znovuzrození. Platný křest se uskutečňuje vylitím přírodní vody (popř. ponořením do ní nebo jejím pokropením), přičemž kněz pronáší „já tě křtím ve jménu Otce i Syna a Ducha svatého“. Křest je vstupem do církevního společenství a může jej obdržet každý dosud nepokřtěný i nedospělé dítě. U nedospělých dětí jsou zárukou křesťanské výchovy kmotr a rodiče dítěte.

Již za Jana Křtitele (v řece Jordánu křtil Ježíše) mělo po tomto aktu pokání následovat morální napravení. Ježíš své učedníky sice nepokřtil, ale po svém vzkříšení z mrtvých jim přikázal, aby křtili všechny národy ve jménu Otce i Syna a Ducha svatého.

Doplněním křtu je biřmování, jako jedna ze sedmi svátostí (dalšími jsou křest; pokání nebo svátost smíření; svěcení jáhnů, kněží a biskupů; sňatek a poslední pomazání nebo svátost udělovaná nemocným). Za vhodný věk pro biřmování je považován vstup do mladického věku. Řádným udělovatelům této svátosti je biskup, který při tomto aktu pomazání křížem (směs olivového oleje s balzámem) pronáší svátostná slova vyjadřující význam této svátosti.

Někdo může namítnout, že občas viděl s kropenkou kněze, který kropil např. znak a prapor obce, novou hasící stříkačku atd. Zde se však nejedná o křest, ale o požehnání, a to je rozdíl. Jedná se o přímluvnou žádost člověka nebo církve v modlitbě o požehnání Boží u příležitosti uvedení nějaké věci do užívání jejím uživateli nebo u příležitosti předání úřadu.

Na druhé straně si myslím, že znesvěcení pojmu jako křest není nic nového. Snad již od pradávna věřící i nevěřící berou jméno Boží nadarmo. Děje se tak při různých rozčileních a nadávkách, aniž by mnozí věděli, co vyslovují. Zvláště u nevěřících je to pro mne záhada. Snad je v jejich povědomí ukryta vzpomínka na dávné hodiny náboženství ve škole, popř. chození do kostela, kdy se s těmito pojmy setkali naposledy.

Může jít také o oblast, ve které se některá ze slov neustálým opakováním už ani nevnímají, jako např. při projevech radosti nebo nadšení mladými lidmi kdysi používaný výrok „je to boží“, nebo nověji při hovoru mezi sebou neustále opakované „ty brd’o“.

Nejen v současné době jsme svědky přílivu slov a pojmů, které jsme dříve nepoužívali, jako např. management a market. Stávají se součástí našeho slovníku. Byl bych proto, aby se v něm objevilo i slovo charakterizující novodobý „křest“, především proto, že tento „křest“ nemá se křtem vůbec nic společného.

Karel Pavlíček

Z HISTORIE

Mlýny na malé a nestálé vodě

Voda, jako jedna z hlavních složek životního prostředí, je od začátku spojena s životem člověka. Proto lidé od nepaměti budovali svá sídla u vodních toků nebo jezer. Stalo se tak i u potoka Jasinka, pramenícího u obce Holubí Zhoř a v Naloučanech se vlévajícího do řeky Oslavy, který poháněl dva mlýny.

První mlýn stával od pradávna v Jasenici, za třicetileté války však zanikl. V roce 1666 postavil Jíra Tkadlec základy nového mlýna, ale mlýn nedostavěl. Hrabě z Werdenberka prodal místo na nový mlýn Matěji Krupicovi, který jej měl postavit na vlastní náklady. Ročně měl platit 12 zlatých a k tomu 6 zlatých místo roboty. Rod Krupicův se na mlýně udržel i později, neboť je znám záznam z r. 1763, kdy byl prodán za 150 zlatých Janu Krupicovi zvanému Krupička. Dalším majitelem mlýna byl František Rosendorf, který jej získal za 400 zlatých.

Jasenice- bývalý Fraňkův mlýn

Roku 1825 tu hospodařil Matěj Rosendorf s manželkou Annou, od r. 1825 ho vystřídal jeho zeť Jan Franěk. Ten r. 1910 předal mlýn svému synovi Františku Fraňkovi, který jej zčásti vybavil novými stroji. Pro případ sucha pořídil plynosací motor, jinak byl mlýn poháněn kolem na horní vodu. Mouka se v jasenickém mlýně přestala mlít na konci I. republiky a šrotování pro dobytek ustalo kolem r. 1940. Po zastavení (zrušení) provozu byla budova upravena k obytným účelům a těm slouží dodnes.

Dalším na potoce Jasinka byl mlýnek zvaný Jasinka nacházející se mezi Jasenicí a Naloučany, blíž k Naloučanům. Takovým malým mlýnům se říkalo potoční nebo drncák. Mlynáři na takových mlýnech bývali nazýváni drncálníky, potočníky nebo malovodskými. Zpravidla v létě, v době sucha, zde bývalo málo vody, a tak se v tento čas dělaly různé opravy a uklízel se objekt.

V r. 1797 byl na mlýnku mlynářem František Urbanec, 1798 Matěj Vodička, 1799 jej zakoupil František Prinz z Dalešic za 127 zlatých a 32 zlatých roční činže (daně), 1803 Josef Kment, 1807 Jan Kabrda, 1825 Josef Vala, 1835 Tomáš Ferda, 1841 Jan Žďárský, 1847 Josef Rybniček, 1855 Jan Jarolím, 1868 Ferdinand Svoboda a 1878 Josef Hereš. Konec mletí nastal před I. světovou válkou asi za Josefa Hereše, který mlýn prodal náměšťskému velkostatku. Bylo to v době, kdy se mlynářství začalo silně modernizovat, zaváděly se nové a výkonnější stroje. Mlýnek Jasinka byl na malém potoce, takže v době sucha měl nedostatek vody. Jeho nevýhodou byla i špatná cesta k němu, od Naloučan se

muselo jet třikrát přes potok brodem, což způsobovalo problémy především zjara, při zvýšení stavu vody a cesta od Jasenice byla ještě horší. Díky vzrůstající konkurenci přestával mlýnek stačit nové době. Proto jej nový majitel, náměšťský hrabě Haugwitz, nechal přebudovat na hájenku, které se začalo říkat Jasinka.

Mlýn Jasinka

Sepsáno podle: Spis o mlýnech muzejního spolku v Kralicích, autor Nováček
Vlastivěda moravská – Náměšťský okres, František Dvorský
Vyprávění pamětnků

Josef Mikulášek

Z BUDIŠOVA A OKOLÍ

Pochopův kříž čtyři roky po opravě

Pochopův kříž, jedna z dominant Brdců, byl naposledy poničen (již podruhé) o budišovské pouti 2001. Obětavostí několika lidí byl následně znovu vztyčen. Přišla však letošní budišovská pouť a po ní se na Brdcích kolemjdoucím naskytl pohled zachycený na fotografiích.

Pán padá pod křížem potřeťi...

Na památku neznámým Hrdinům...

Děda by měl ze svého vnuka radost

Před třemi roky jsme pro čtenáře Budišovského zpravodaje objevili na konci Budišova (směrem na Kamennou) památník, jehož součástí jsou tři kamenné pilíře se zeměkoulí na jednom z nich, kolem něhož většinou lidé chodili, aniž by si ho všimli. Při hledání archivních materiálů kolem tohoto památníku nám cenné informace poskytl Zdeněk Sedláček, vnuk Josefa Macka, autora památníku. Bylo to v době, kdy Zdeněk již plánoval jeho opravu. V současné době je již restaurování památníku těsně před dokončením, o čemž se mohou přesvědčit všichni kolemjdoucí. Vraťme se o něco nazpátek.

Nejprve došlo k odstranění různých keřů a náletů, kterými byl památník doslova zarostlý. Při hloubení základu kolem kamenných pilířů se objevily kořeny a pařezy, které pilíře z jedné strany začaly nadzvedávat. Jejich odstranění a následné urovnání pilířů stálo hodně sil. Poté se do vyhloubeného základu vysypal drobný štěrk a v rozích budoucího ohrazení památníku byly zabetonovány čtyři nosné ocelové sloupky. V té době došlo k obnovení nápisů vyrytých přímo do těla pilířů.

Přes zimu si Zdeněk udělal návrh ohrádky. Její dominantou jsou vykované a různě prohnuté železné pruty příčně spojené pásovinou. V té době došlo i ke zhotovení kovového dvouramenného kříže, který byl vyroben podle dochovalých fotografií památníku.

Asi týden před budišovskou poutí došlo k instalaci kovové ohrádky, kříže na zeměkouli a přišroubování pamětní destičky na spodek jednoho z pilířů. Zbývá dodělat vstup k památníku.

Za slovy udělalo se, vykopalo, zhotovilo, je ukryta práce Zdeňka Sedláčka. Jeho děda Josef Macek a on se zasloužili o jednu z krajinných dominant (tří kříže na Brdcích a všechny okolní kříže v polích a okrajích lesů) v okolí Budišova.

Karel Pavlíček

Stanislav Toufar

Při letošní budišovské pouti se při křtu nejmladšího z Toufarů sešly čtyři generace Standů z tohoto rodu.

zleva: Stanislav Toufar nejmladší, Stanislav Toufar mladší, Stanislav Toufar starší a Stanislav Toufar nejstarší

Orient v Budišově

Inventura, aneb O privilegiích

Protože jsem si (snad?) za ty roky vysloužil i nějaké drobné zásluhy o obsah Budišovského zpravodaje (dále BZ), přidělím si **privilegia** něco okomentovat a udělám i krátkou inventuru. Ono je to dobré pro pořádek i pro sklerotiky, leccos si připomenout.

Určitě mám **privilegium** jako první v tisku dementovat to, že jsem se spletl v mém článku v BZ č. 2/2005 týkajícího se čápů. Na štěstí zase přiletěli na komín lihovaru. Tím do Budišova zajistili přísun nemluvnat, která prý čápi, i v moderní době, nosí. Jinak ale musím varovně zvednout prst, protože čta Horácké noviny zjišťují, že v rubrice „je nás víc“, což jest seznam čerstvě narozených občánků našeho okresu, zase tak často Budišov jmenován není. Co, sakra, děláte, chlapi budišovští?

Je pro mně **privilegium** (každý autor je na to pyšný!), že jsem v BZ citován jako autor. Petr Kosina vtipně replikuje moji zmínku o největším Budišovákovi. Má pravdu i notnou dávku fantazie, oceňuji jeho odvahu v závěru článku (o budišovských ženských). Náš čtvrtletník potřebuje dobré autory, aby byl stále pro Vás, čtenáře, zajímavý (do předešlého čísla literárně přispělo 16 autorů!). Napiše také někdo další?

Privilegia si přidělili naši poslanci. Mají prázdniny, jakoby učili ve škole, vyšší zahraniční diety, jakoby měli větší žaludky, mají neomezené letenky, ve sněmovně levnou kantýnu, včetně alkoholu. Zvolili jsme si je, mějme je tedy rádi. Vždyť i Kristus učil raději lidi milovat, než nenávidět jejich špatnosti, protože jeho učení je láska, nikoli nenávisť. Řiďme se tím, a při volbách za necelý rok buďme kritičtí a vybírejte podle výsledků... a ty jsou v Budišově rozhodně pozitivně viditelné!

Posadil jsem se na chvíli na fungl novou lavičku „Na Václaváku“ u Večeřových a úklidně vhodil obal od čokolády do nového koše. Pracovníci z Technických služeb vkusně a „na furt“ upravili povrch v prostoru oplocení sochy sv. Václava. Díky a za Budišov krásnější! Chce to čas i peníze a není to jen taková samozřejmost! A jde to pomalu, ale přece kapky vody i kámen prorazí! Opravení andělů na hlavní hřbitovní bráně vítají nás, dosud živé, natřené věžní hodiny jsou zdaleka viditelné. A lavičky zvou k zastavení...

Stejně ti andělé strážní neuhlídali lumpa, který vykradl před hřbitovem automobil! Kěž by toto všechno, obnovené i zcela nové, odolalo počasí i nájezdům **neprivilegovaných** vandalů!

Kde ses tady, kazisvětě, vzal?

Čím jsi lidem pomohl?

Nebo sis vše jenom bral?

A na víc ses už nezmohl?

O co běží v první řadě? Aby nám to lidské hádě políbilo naše zádě!

Před léty patřil tenis k **privilegovaným** sportům a kurty byly jen ve městech a ne pro všechny. V Budišově pod školou jsou teď tři nové umělým povrchem. Je to výtečná aktivita pro všechny, kteří nemohou hrát fotbal, mám na mysli zvláště dívky. Náš bílý sport už moc potřebuje novou Martinu Navrátilovou, a navíc, sportem se dají vydělat docela slušné prachy, ne?!

Koncem června při koupání na pláži u Pyšeláku mě s úsměvem zdravila jedna malá slečna. Až když odjela s rodiči na kole do Budišova, vzpomněl jsem si, že byla mezi tou hordou šikovních tanečnic, které se učily základy břišního tance v ZŠ při akci „Z pohádky tisíce a jedné noci“ (viz fotky v BZ). Jinak ale díky rozmarům počasí to dlouho byla přímo „nudná“, chci říci „nudistická“ pláž, protože já měl párkrát **privilegium** mít celý Pyšelák jenom sám pro sebe, a dokonce v koupacím oblečení „dole bez“. Zato poslední týden v červenci teplé počasí přece jen přišlo...

Tým odborníků ve Vatikánu zkoumá, zda zesnulý papež Jan Pavel II. učinil zázraky a dostane se mu **privilegia** blahořečení. Hledají důkazy. Myslím, že jeho přičiněním se zázraky rozhodně staly: navzájem spolu hovoří ti rozumní představitelé různých světových církví, má zásluhy o pozitivní změny v celém světě. Ale jak vidíme na příkladu atentátů v Londýně nebo v Egyptě i života v chudé Africe, dobrých skutků není nikdy dost a zbylo ještě hodně činění pro každého z nás.

Až se zima zeptá, co jsi dělal v létě...toto přísloví mě napadlo, když jsem prováděl bohumilou činnost na zimu: opravoval jsem ptačí krmítka, poničené věkem i počasím. Vytanulo mně ale na mysl, co všechno museli dělat naši předkové před zimou: sklídit včas úrodu i votavy, vymlátit obilí, v lese nařezat stromy, dovést domů a našítpat na polínka, nahrabat hmyr na zatápění... pak denně topit v kamnech a z pumpy od Kazdovských nebo „z městečka“ nosit vodu pro vaření i pro dobytek. Vypěstovat prasata na maso na svátky, vyudit na Bílou sobotu a mnoho dalšího... Myslíte, že **privilegium** „umět být šťastní“ měli i při té dřině?

Pro rozvody manželství je dle statistiky kritických prvních 7 let po svatbě. Dle mých pozorování je ale nebezpečný a křehký každý rok trvání vztahu. Žít v harmonické rodině začíná být **privilegium**, a bude hůř! Dnešní lidé příliš mnoho myslí, ale málo duševně cítí. Aníž bych analyzoval, kdo za tento stav může, vyzývám k rozumu tu moudřejší ženskou polovinu lidstva: Jestli hledáš muže, který je přitažlivý, vtipný, chytrý, sebevědomý, citlivý, sexy, něžný a bohatý, bude tě rozmazlovat a hýčkat jako princeznu, tak běž do... (odpověď na poslední straně BZ).

Privilegia si tedy musíme zasloužit, bojovat za ně, jako vůdce Chodů Jan Sladký Kozina, co řekl Lomikarovi: „hin se hukáže, hdo z nás!“ **Privilegium** je možnost žít na tomto sladko-hořkém Světě. **Privilegium** je mít práci, práci mít jako hobby a „koníčky“ mít ušlechtilé.

Současný člověk je zaplavován informacemi všeho druhu. Z novin, rádia, TV či z internetu ví, co se kde šustne v jakémkoliv zapadlém koutě naší planety. Je zahlcován zprávami o hvězdách i hvězdičkách politiky, sportu i šoubyznisu. Měl by ale především vědět, co se děje v jeho nejbližším okolí. **Privilegium** je, že BZ vychází již 7. rok. Pro mě je **privilegium** (přelož: výsada, výhoda, čest, pocta, vyznamenání), že ty moje příspěvky někdo z mého rodného Budišova vůbec čte.

A, a, a... nevíte náhodou, o čem jsem to chtěl vlastně psát???

Ing. Rostislav Tesař

Nejsme tu pro zábavu *Občanské sdružení Slepíši z Tasova*

Tasov, městečko na Horácku v okrese Třebíč, je v okolní zvlněné krajině vidět ze všech stran. Přirozenou dominantu kraje tvoří barokní kostel svatého Petra a Pavla. V jeho blízkosti najde návštěvník dva secesní náhrobky s reliéfy od Františka Bílka i hrob zdejšího rodáka Jakuba Demla a Pavly Kytlicové. Jednomu z protějších svahů zas vévodí Demlova vila v krásné stupňovité zahradě – ve 20. letech ji navrhl architekt Bohuslav Fuchs. Kdo četl Zapomenuté světlo, bude znát jména dalších dvou místních center: hospody U Prokůšů (momentálně v rekonstrukci) a U Lišků.

Další živé, ale ohrožené středisko komunity je základní škola o 120 žácích: nižší třídy už jsou sloučené, dětí ubývá. Za posledních 80 let klesla místní populace skoro na polovinu (v roce 1921 tu žilo 1091 lidí, nyní asi 600). Nedávno zanikl místní lihovar i jatka. Zdejší zemědělství je nevýnosné.

Může se obec rozvíjet jinak než jako víkendové útočiště pro Brňany? Pro Tasov je požehnaním, když tu někdo zakotví natrvalo a když tu vytvoří pracovní příležitosti, nebo dokonce přitáhne další lidi. To se podařilo manželům Axmanovým, kteří sem sami přišli z Brna v roce 1999 a založili tu unikátní výukové centrum pro nevidící.

Štěpán Axman je slévač soch. Od roku 1993 intenzivně pracoval v sochařském ateliéru s nevidomými v Brně. Zpočátku šel obvyklou cestou: nevidící kopírovali model nebo pracovali pod vedením vidícího. Obojí znamená pro nevidící závislost. V roce 1999 začal Axman objevovat postupy, kterými mohou pracovat sami: „Umožníme-li jim poznat proporce toho, co mají kolem sebe – lidí, částí těla, věcí – mohou si pak sami odvodit proporce toho ostatního.“ Postupně vyvinul metodu, při níž se nevidící jednoduchými kroky naučí stavět nádobu, obličej, hlavu a nakonec figuru. Vloni se Axmanova technika modelování (ATM) stala mezinárodním patentem. Stejně podstatná jako metoda však je cesta, jak ji předat: nevidícím řemeslníkům, ale i jejich učitelům.

Pod tasovským kostelem a farou stojí budova staré školy z minulého století, která byla deset let nevyužitá. Axmanovi pozvali tasovské zastupitele do své brněnské dílny a sdělili jim svůj záměr. Obec jim pronajala dolní část budovy zdarma na 30 let. V roce 2001 se tu otevřela soukromá škola modelování pro zdravotně postižené, kterou provozuje sdružení Slepíši pod vedením architektky Terezy Axmanové. V dvou až tříletém programu se učí současně asi osm studentů.

Škola nemá primárně umělecký, natož dobročinný, ale ryze praktický cíl: naučit nevidící řemeslu, kterým se mohou dál žít. „Dnes je vzdělávání lidí s postižením na tak špatné úrovni, že jde spíš o trávení času. Ale my tu nejsme pro zábavu, chceme nevidícím umožnit práci. Pojistkou je školné. Na provoz školy to zdaleka nestačí: sdružení shání zakázky spojené se sponzorstvím a své výrobky – zahradní keramiku – prodává. Nabízí také výukové programy pro školy z Vysočiny a Brna. Např. v programu Hele Lidi žáci prvního stupně poznávají život nevidomých, absolvují sluchový test, učí se vnímat věci hmatem či provázet nevidícího lektora. Slepíši se také snaží uzpůsobit metodu modelování lidem s mentálním postižením, s nimiž čtyři roky pracují v nedalekém Březejci.

Každé druhé léto pořádá sdružení v Tasově mezinárodní pracovní sympozium Hele Socha. Nevidící i vidící (ti však poslepu) tu společně zpracovávají zadané téma libovolnou technikou a vyměňují si zkušenosti. Vzniklé sochy tvoří expozici ve sklepní galerii školy.

A další plány? V roce 2002 obec ve dvou třídách staré tasovské školy otevřela Literární památník Vysočiny s expozicí o životě a díle místních spisovatelů (mj. Jakuba Demla, Stanislava Vodičky, Karla Švestky či Josefa Pěňčíka) a výtvarníků. Protože sídlí v jedné budově, hodlá se letos sdružení podílet na rozšíření expozice. V budoucnu by Slepíši rádi v Tasově zřídili praktickou dílnu s ubytováním a obchodem, kde budou nevidící sami prodávat své výrobky.

Daniela Iwashita

(článek napsán pro revue Dějiny a současnost 8/2005, Budišovský zpravodaj tento text přetiskl se svolením autora)

ZE SVĚTA

Dopis z Londýna

Ahoj Karle,

zdravím Vás a ozývám se vzhledem k tomu, že jste si již jistě okousali nehty na prstech rukou od nervozity, zda se mi něco nestalo. Je pravda, že je tu hlučno v poslední době. Jak se říká zlá burina...

Včera jsem měl trochu štěstí a vše mne minulo asi o 40–50 minut, spolubydlící o 10 minut. Ještě dobře, že jsem svědomitý a chodím do školy o něco dříve, než začíná hodina. Je sice pravda, že nás ve škole bylo nějak podezřele málo, ale z míry mne to nevyvedlo a štěbetání kolegyně o bombě jsem bral spíše jako konverzační cvičení. Divné se mi nezdálo ani to, že autobusy ani auta nejezdí, jezdily jenom taxíky. Hned jsem ani nepochopil, proč nám učitel na závěr výuky nabízí, že můžeme ve škole zůstat, pokud to uznáme za vhodné. Myslel jsem si, že je to v důsledku deště, který venku padal.

Když jsem opustil školu, začalo mi být divné, že se na chodbách nikdo netlačí a že na ulici je celkem klid. Že se něco děje, jsem začal tušit, když jsem našel svůj oblíbený obchod s knihami zavřený. Zavřená byla i stanice metra Oxford Street, a tak jsem šel na druhý konec s přesvědčením, že „picadilly line“ jistě bude fungovat. Cestou jsem se pozastavil u rovněž zavřeného obchodu s elektronikou, kde jsem v rámci zpráv na velkoplošné televizi konečně zjistil, k čemu došlo.

Dostat se z centra, kde byla vyloučena veškerá hromadná doprava, nebylo vůbec jednoduché. Vzpomněl jsem si na své zkušenosti z ciziny a se svojí angličtinou jsem se zeptal paní u zavřeného metra, podávající informace, jak se dostanu na Walthamstou Central. Odpověď se mi zdála být nějak divná a tak jsem svou otázku „Prosím vás, jak se dostanu na Walthamstou Central“ s maximálně správnou výslovností opakoval. „Pěšky“, zněla stručná odpověď. Nechtěl jsem tomu uvěřit a tak v domnění, že si paní ze mne dělá srandu, jsem se zeptal, kterým směrem. Dostalo se mi odpovědi, že mám jít na C... Street směrem, kam jdou lidi. Vzhledem k tomu, že lidi šli různými směry, požádal jsem znovu

o upřesnění, výsledkem bylo mávnutí kamsi rukou, a že tam možná už pojedou autobusy. Podobná scéna se odehrávala na dalších čtyřech informačních bodech.

Domů jsem se dostal až k večeru jako poslední, kdy už spolubydlíci začali pomalu organizovat záchrannou akci. Až jsem se trochu uklidnil a nahlédl do mapy, zjistil jsem, že pracovníci na informacích nabyli dojmu, že si chci udělat pěší túru po severní části Londýna. Ještě štěstí, že jsem asi po 10 km chůze (kdybych si místo ptaní koupil mapu, mohl jsem si ušetřit nohy) náhodou objevil autobus, který mne zavezl až k domu. Během mého putování byla atmosféra na ulicích pohodová a lidé byli v klidu. Dokonce začalo svítit i slunce a vše připomínalo spíše jakýsi „den na oslavu chůze“.

Z mého příchodu se všichni v domě těšili, vzájemně jsme se seznamovali s tím, jak se kdo „dopracoval“ až domů a nakonec, zcela znaveni, jsme šli spát a pohádky je konec...

Jenomže to nebyla pohádka a patrně kdykoliv a kdekoliv se podobná událost může bohužel zopakovat.

Z Londýna 8. 7. 2005, 18:34 hod

Zdraví Attila Hanzlik

A co ty Cikáni...?

Za městem je louka, kopec a dálnice. Z ničeho nic se na louce objevilo asi dvacet karavanů a auta. Domorodci říkali, že jsou to Cikáni, ať se zamykáme. Jednou jsem potkal dva opálené chlápky, bavili se řečí podobně znějící, jak ji znám z Bratislavské ulice v Brně. Po třech týdnech po nich zbyly už jen doutnající ohně na louce. Jak je vidět, ani v Anglii se Cikáni nepřizpůsobili. Možná to po nich nikdo nechtěl, tak kočují z místa na místo.

Vidíte, Cikáni ani pokrok se zastavit nedají.

Petr Kosina, Castleford

Cesta z Budišova do Anglie

Vyjel jsem v neděli v 15 hod. Ve Velkém Meziříčí jsem natankoval a vzhůru nahoru! Projel jsem Prahou a přes Plzeň jsem dostal na přechod v Rozvadově. Zde mne čekalo další tankování okořeněné velkou frontou u benzínové pumpy při 30° vedru. U McDonalda jsem si koupil shake a rychle do Německa. Bylo 8 hodin večer.

V Německu jsem měl hned na začátku odbočit a jet nahoru na Kolín. Nepovedlo se, jelikož se tam staví dálnice a tak spousta aut pořád najížděla a sjížděla a já nakonec odbočku zasklil a najel si 40 km. Nebyla by to taková tragédie, ale vzhledem k ucané dálnici jsem se oproti harmonogramu zdržel o hodinu. Když jsem to propočítával, tak jsem si uvědomil, že ještě dvě tři podobná zdržení a stihnout trajekt by bylo nad mé síly. Proto jsem jel přes Německo na plný plyn na úkor spotřeby. Ještě že je zde neomezená rychlost a tři a čtyřproudé dálnice, místy však vlivem hustého provozu nedalo jet více než 80 km/h. Snažil jsem se jet rychlostí 160–180 km/h a jednou se ručička tachometru vyšplhala až na 190 km/h. Byl jsem v té chvíli překvapen, že mé auto je schopno takového výkonu a v duchu vzdával hold motoru, který se několik hodin točil na 5000

ot/min. V Německu jsem o půl druhé ráno koupil benzín a vzhůru do Belgie směrem na Brusel.

Dálnice zde byly osvětlené a skoro nikdo nejezdil, prostě paráda! Někdy kolem půl páté se mi začalo chtít spát, a tak jsem se na hodinu a půl u jedné z benzínek vyspal, jestli se to tak dá nazvat. Nakonec mne čekalo posledních 100 km ve Francii. Celou dobu jsem jel podél pobřeží, kde byl jeden trajekt vedle druhého. Měl jsem obavy, jestli najdu ten svůj, hlásila se v té době únava, způsobená nočním a následně ranním deštěm v Německu. Nakonec jsem trajekt bez problémů našel a do jeho odjezdu mně zbývaly dvě hodiny. Pak šlo všechno hladce a já byl za hodinu v Anglii. No konečně!

Zde mne čekaly 4 hodiny cesty z přístavu do Bostonu, kde jsem si potřeboval naložit svoje věci, a odtud 150 km do Leedsu. Odpoledne mne přepadla únava, tak jsem si u Cambridge na chvíli schrupnul. Poté jsem se asi hodinu motal po městě, jelikož se mi podařilo zabloudit. Asi v 9 hod večer jsem dorazil do cíle své cesty. Cestu dlouhou 2000 km jsem ujel zhruba za 30 hodin.

Nakonec pár slov o cestách, po kterých jsem jel. Dálnice z Rozvadova až do Leedsu, to je něco úžasného, s těmi českými se nedají vůbec srovnat. Nikde jsem nic neplatil, kromě 1 libry za tunel u Londýna, pod Temží. V Anglii jsou tabule, které informují o nehodách a kolonách již 50 km dopředu. Prostě HiTec! Myslím si, že by v Česku měli motoristům platit za to, že po těch našich Jurských dálnicích vůbec jezdí, a ne naopak.

Z Anglie zdraví

Petr Kosina

Expedice Everest aneb Jak se šplhá do nebe

Pokořit horu není žádná maličkost, navíc když si někdo vybere za cíl tu nejvyšší. Mnoho slavných horolezců se muselo sklonit před její velikostí a někteří snahu a o její pokoření zaplatili i svým životem. Po vzoru nejznámějšího horolezce světa Reinholda Messnera se vydala 6. dubna na obdobný výstup i skupina třiceti žáků naší školy.

Nebylo nutné odjíždět hned do Himalájí, protože místem naší výpravy byla tělocvična a náradím oblíbená tyč. Hned na úvod se všichni přesvědčili, že to nebude lehký oříšek k rozlousknutí. Na každého účastníka totiž připadlo podle předběžných propočtů vyšplhat 53krát na pětimetrovou tyč. Pokud to někdo neví, tak nejvyšší hora světa Mount Everest má nadmořskou výšku 8848 metrů a při nadmořské výšce budišovské školy 473 metrů zbývalo došplhat 8375 metrů.

Někteří brzy pocítili odřeniny na ruce a nohy, které se při dalších pokusech o vyšplhání měnily v nepěkné puchýře. I přes tyto překážky panovala mezi všemi dobrá nálada, která byla doplňována kvalitním občerstvením. S rostoucími výškovými metry bohužel docházely jednotlivým horolezcům rychle síly, a proto bylo nutné vybudovat výškový tábor (4593 m n. m.).

Další výstupový den byl odložen o 14 dní, aby došlo k regeneraci sil a vyléčení puchýřů. Po téměř dalších třech hodinách šplhu jsme mohli hrdě zvolat: “Vrchol!” Všichni zúčastnění měli ze společného úspěchu radost, i když většina utrpěla újmu na zdraví.

Milan Procházka

Z PŘÍRODY

Přece rostou...

V neděli 24. července jsme za krásného slunného počasí vyjeli v pět hodin s manželem na houby. Máme jedno místo v lese za vesnicí Bory a když rostou, tak je jistota, že najdeme. Po chvíli hledání jsme v jedné ze smrkových houštin objevili neskutečné množství hub, samé hříbky – co krok, to nádherný hříbek. Nabírané houby jsme odsypali do kufru auta. Přešli jsme přes silnici do vysokého lesa s tím, že si ještě v lese uděláme procházku a užijeme si toho krásného rána. K mému údivu jsem po chvíli objevila velký hříb rostoucí přímo v pařezu. Kolem sedmé hodiny se začali v lese trousit další houbaři a my usoudili, že svůj dar lesa máme vybraný, a tak jsme nasedli do auta a jeli domů.

Po příjezdu jsme nasbírané hříbky rozložili do papírových krabic, vyfotili si je, a po jejich přepočítání jsme došli k číslu dvě sta. O svoji radost z bohatého úlovku jsme se podělili i se svými přáteli a společně si pochutnali na největším z úplně zdravých hříbků, který skončil na pánvi.

Hana Klimová

Sekvojovec obrovský

Když jsme letos při pěším putování na Velehrad v obci Chabaně na Uherskohradištsku narazili na strom, v našich vlastech neobvyklý svou výškou i zjevem, nemohli jsme si nevzpomenout na článek z Budišovského zpravodaje číslo 1/2005. Pokud by tedy v našem zámeckém parku v prosinci 2004 neřádil neznámý vandal, mohlo to po nějakém čase (nejspíš někdy kolem roku 2222) u nás vypadat podobně, jak je vidět na obrázku.

Stáří stromu: více než 200 let, výška: 40 m (nejvyšší svého druhu v Evropě), obvod kmene při zemi: 820 cm. Nepravdělný tvar koruny je způsoben zásahem blesku, po kterém se ale strom opět zotavil.

Foto Kryštof Horák

Zahradníkův rok

...blížíme se pomalými, jistými kroky do období podzimního, které v mnohých z nás vyvolává pocity melancholie z přicházející zimy a končícího léta. Blíží se čas hojných mlh, vlhkého počasí. Rádi bychom ale přece jenom na chvíli zavzpomínali na léto a utrhlí si z něho kousek povídáním o vodě a jejím původu na zahradě. Tentokrát se budeme věnovat zahradním jezírkům i vodě tekoucí .

Čím dál více se v naší praxi setkáváme s požadavky zákazníků na vybudování nějakého koutku s vodní hladinou, jezírka, jezírka s potůčkem, nebo vodopádem. V současnosti je to určitý módní trend, anebo se vracíme k již dávno zažitým potřebám mít kolem sebe vodu – jako životadárnou tekutinu, vodu stojatou – uklidňující, vodu tekoucí, dynamickou, pulsující, plnou života. Tohle všechno při tvorbě vodních ploch je nutné brát na zřetel. Mnohdy se i charakter zákazníka pozná podle volby zdali vodu v pohybu, anebo stojatou.

Velice důležitým kritériem volby velikosti tvaru a technického řešení vodní plochy je vhodný výběr stanoviště. Stanoviště mnohdy velmi limituje konečný tvar jezírka. Krásná jezírka mohou vzniknout i ve svahovitém terénu. Je to sice technicky náročnější řešení, ale pomocí například opěrných suchých zídek, terénních valů, umně položených skal, prazců, dřevěných palisád nebo jejich kombinací, se dá dospět k esteticky i funkčně vhodnému řešení. Potom už zbývá jen vybrat vhodné druhy rostlin a doplnit takto řešené dílo.

Umístění jezírka je někdy obtížnější , než by se na první pohled mohlo zdát. Jezírko nebo jiná vodní plocha bude zcela určitě dominantou každé zahrady a proto jej neschovávejme někde „za roh“, za kopeček, za stromy. Budeme se přece chtít dívat na rozkvetlé lekníny, stulíky, nad vodou létající vážky, ve vodě ladně plavající rybičky.

Pokud budeme mít vyřešeno umístění jezírka, můžeme se pustit do samotné výroby vodního dílka. Po vytvoření požadovaného tvaru musíme vymodelovat tvar dna a bočních stěn jezírka. Pamatujme na vytvoření několika zón v jezírku v různé hloubce dle požadavků vodních rostlin. V nejhlubším místě nám přezimují rybičky i lekníny, může tam být umístěné čerpadlo na fontánu či potok. Pro přezimování bude třeba minimální hloubka 120 cm. Stěny a jednotlivé zóny vytvořme co nejpřirozeněji, s plynulými přechody.

Takto připravený terén vysypeme jemnou vrstvou písku. Písek je nutný proto, aby nám případné nerovnosti a kameny nepropíchny těsnící materiál, kterým opláštíme celé dno. Bude jím fólie nebo plast, laminát.

Pro větší jistotu položíme na písek geotextilii. Ta nám zabrání poškození fólie. U plastových jezírek není nutná. Pokud nemáme geotextilii, použijme staré hadry, látky , ale i fólie. Mocnost této vrstvy záleží také na tom, jestli budeme v jezírku chodit nebo ne. Ze zkušenosti – dejte silnější vrstvu.

Konečně se dostáváme k fólii. Prodává se v síle 0.5 mm, 1 mm a více. Na malá jezírka stačí 0.5 mm, na větší vodní plochu a na zatěžovaná jezírka postačí 1 mm silná. Fólie se spojuje buď svařováním, nebo se lepí speciálními lepidly. Má dlouhou životnost, je elastická a dá se výborně tvarovat. Jezírko potom působí velmi přirozeně. Hlavní výhodou však určitě je, že voda ve fóliovém jezírku neprosakuje a neztrácí se...

Pokud nebudeme stavět jezírko z fólie, můžeme si koupit jezírko hotové – plastové nebo laminátové. Tvar, počet zón a hloubka jsou už u takového jezírka dané, stačí si jenom vybrat. Obvykle nebývají tak hluboké, a proto nejsou vhodné na přezimování ryb a leknínů. Limitující je také jejich velikost. U většího jezírka bývá už i cena vysoká. Každopádně nás to omezuje ve fantazii.

Pokud máme položenou fólii nebo usazené plastové jezírko, končí pro nás „stavařina“ a začíná estetické ztvárňování a konečné úpravy. Naši snahou bude co nejlépe zakrýt fólii tak, aby nebyla vidět a celá úprava působila co nejpřirozeněji. Na zakrytí můžeme použít kameny – placáky. Mohou také přesahovat přes okraj. Velmi oblíbeným materiálem na zakrývání fólie a do zón je kačírek – oblázky. Jsou dekorativní, dobře se s nimi pracuje. Častým problémem bývá, že se používají i v oblastech, kde nejsou přirozené. Zásadou by mělo být, že používáme materiály z oblasti, ve které tvoříme. A ještě jedna věc. Neměli bychom kombinovat mnoho materiálů dohromady. Celková úprava potom může působit nevyrovnaně, chaoticky a požadovaný účinek se ztratí. Tady asi místo rad skutečně pomůže nejlépe jen vlastní cit.

Když jsme zvládli zhotovení okrajů a jednotlivých zón, jsme připraveni na výsadbu zeleně.

Vodní rostliny vybíráme hlavně podle nároků na stanoviště. Budoucím prostředím, ve kterém budou rostliny žít, bude voda. Hloubka vody je velmi důležitým faktorem zdárného růstu. Pokud zvolíme nevhodnou hloubku pro rostlinu, může to mít za následek špatný růst, případně i úhyn. Měli bychom při výběru vědět o rostlinách pleveňných, agresivních vůči druhým rostlinám. Sázíme jednotlivé druhy po skupinách nebo jednotlivě, záleží na způsobu růstu. Z kvetoucích druhů uvádíme např. blatouchy, lobelky, puškovec, krásné orientální kosatce, lekníny, stulíky. Vodní rostliny ozdobně převážně listem budou asi převažovat. Dnes již známe a jsou běžně k dostání zakrslé orobince, různé druhy ostřic, přesličky, skřípiny, prustka, šáchory, šípátky a mnohé jiné. Rostliny do jednotlivých zón můžeme zasázet v květináčích, anebo volně. U volně zasazených se nám krásně rozrostou do prostoru. Choulostivější druhy necháváme v květináčích a na zimu je schováme do sklepa. Přezimují tak, že květináč postavíme do misky s vodou. Rostlina nesmí být pod vodou celá – uhnla by. V misce necháme vodu jen na dně, aby nám substrát nepřeschl.

Lekniny vysazujeme do nádob a substrátů pro tento účel speciálně určených. Protože jsou poměrně bujného vzrůstu, potřebují mnoho živin a každoročně se přesazují. U miniaturních druhů to není tak nutné. Volba druhu leknínu je velmi důležitá. Musíme mít na mysli, že 2/3 vodní plochy by měly zůstat volné, bez rostlin. Neměli bychom proto do malých jezírek umísťovat vzrostlé druhy, raději vyhledáme miniaturní, také velmi dekorativní.

Nezapomeňme na okolí jezírka. Nenechme skály a oblázky na kraji holé, nebude to působit přirozeně. Používejme druhy vlhkomilné, vhodné k vodě, pokud máme vytvořené

bažinky, tak bažinné. Nechme je sklánět se nad vodní hladinu a zrcadlit se v ní. Vytvoříme tím také útočiště pro různé další živočichy a dotvoříme tak celý ekosystém. Pokud se rozhodneme pro použití listnatých keřů, stromů, mějme na paměti podzimní spád listů do vody. Různé chemické procesy, které probíhají ve vodě při rozkladu spadlého listí, nepřispívají její čistotě a mohou také určitým způsobem být nebezpečné pro vodní živočichy.

O vodě se dá napsat ještě mnoho. Rozsahem bychom už dávno překročili dané možnosti. V příštím čísle si popovídáme o čerpadlech v jezírkách, o vodě tekoucí a o péči o jezírko.

Molnárovi

SPORT

Vítězný vstup do I.B třídy

O budišovské pouti bylo přes tři sta diváků svědky výborného výkonu budišovských fotbalistů. Ti na svém hřišti přivítali mužstvo TJ Bory, které rovněž do I. B třídy postoupilo. Vzájemné měření obou nováčků dopadlo vítězně pro TJ Sokol Budišov, a to v poměru 6:1, přičemž čtyři branky vítězů dal Richard Ležák.

Na fotografii, pořízené těsně po konečném hvizdu tohoto utkání, nebudeme výjimečně vyjmenovávat jména jednotlivých hráčů, jelikož mužstvo tvořilo jeden celek, ve kterém všichni hráli na doraz. Jedno jméno však přece jenom uvedeme. První zleva stojí, od této sezóny, nový trenér budišovských fotbalistů Zdeněk Raus.

Ženy obhájily zlato

Vlivem špatného počasí byl přesunut 3. ročník volejbalového turnaje v Chlumku z 2. na 5. července. Ale ani tento den volejbalistům počasí nepřálo. Ženy sice svoje zápasy stihly, ale muži turnaj nedohráli a dohodli se na novém termínu 21. srpna.

Ženského turnaje se zúčastnila družstva z Budišova, Borů, mix Oslavice a Velkého Meziříčí a Rudíkova. Budišovské volejbalistky ve složení Romana Nováčková, Lída a Petra Doležalovy, Jitka Tesařová, Maruška Rauscherová a Jarka Pavlíčková obhájily již podruhé prvenství a do Budišova přivezly zpět putovní pohár.

Mužská kategorie byla družstvy silně obsazena a budišovští volejbalisté obsadili výborné třetí místo.

Již nyní se všichni těšíme na příští ročník a zároveň věříme, že budeme stejně úspěšní jako letos a vzhledem k tomu, že již máme nové hřiště i u nás, chtěli bychom podobný turnaj také uspořádat.

Jarmila Pavlíčková

Atletická olympiáda

Dne 10. června proběhl na naší škole druhý ročník atletické olympiády. Porovnat své výkony přijeli do Budišova žáci z Tasova a Vladislavi. Na fotbalovém hřišti se soutěžilo v běhu na 60 m, hodu kriketovým míčkem a skoku do dálky. V zámeckém parku se

běhala trať 400m a štafeta 4×200m. Celé sportovní dopoledne, které provázelo příjemné počasí, bylo zakončeno slavnostním vyhlášením výsledků a rozdáním sad medailí.

Milan Procházka

POČASÍ

Přehled srážek v měsících

červen	40,4 mm
červenec	112,5 mm
srpen	86,4 mm

OPRAVY V MINULÉM ČÍSLE

V textu „Co vám ti komunisti udělali?!“

U fotografie „Josef Chyba se svou mladší dcerou Františkou“ je třeba doplnit *Dvorek u Přibyslavi* a u fotografie „Dcery v Hostovicích“ má být *v Hostovicích u Pardubic*.

V básni Gertrudy Goepfertové *Melancholie* je správné znění verše:

*chytám se
stříbrných
provázků
místo chystám se*

(Inventura, aneb O privilegích)

... do kina!

Společnost ENVINET a.s.

se sídlem v Třebíči, Modřínová 1094

nabízí občanům i firmám v Budišově

bezdrátové neomezené připojení k internetu

rychlosti od 128 kb/s.
měsíční paušály od 450 Kč bez DPH

Kontakt:

tel.: 568 409 811

mobil: 724 461 021

e-mail: internet@envinet.cz

OBSAH

<i>Horácký podzim</i>	3
Z OBECNÍHO ÚŘADU	5
Usnesení z jednání zastupitelstva Obce Budišov ze dne 2. 6. 2005	5
ZPRÁVY	6
Sejmnutí sv. Antonína Paduánského	6
Běh Terryho Foxe	9
Dětský den	10
NaBuKo	12
-2. ročník Budišov Petanque Open dvojic	13
Budišovský Tukan	14
Slavnost předání obnovené hřbitovní zdi	19
Zdařilá výstava v Budišově u Třebíče	22
POZVÁNKY	27
Přehlídka holandských králiků	27
Afrika očima dětí	27
Z KULTURY	28
50 let od založení skupiny ECHO	28
Vzpomínka na Dostála a Trautenbergu	31
Křest?	31
Z HISTORIE	32
Mlýny na malé a nestálé vodě	32
Z BUDIŠOVA A OKOLÍ	34
Pochopův kříž čtyři roky po opravě	34
Děda by měl ze svého vnuka radost	37
Stanislav Toufar	39
Orient v Budišově	40
Inventura, aneb O privilegiích	41
Nejsme tu pro zábavu	43
ZE SVĚTA	44
Dopis z Londýna	44
A co ty Cikáni... ?	45
Cesta z Budišova do Anglie	45
Expedice Everest aneb Jak se šplhá do nebe	47
Z PŘÍRODY	48
Přece rostou...	48
Sekvojovec obrovský	50
Zahradníkův rok	51
SPORT	53
Vítězný vstup do I.B třídy	53
Ženy obhájily zlato	54
Atletická olympiáda	54

POČASÍ	55
Přehled srážek v měsících	55
OPRAVY V MINULÉM ČÍSLE	55
(Inventura, aneb O privilegiích)	55